

10de Møde.

Fredag den 23. Oktober Kl. 1½.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indførelse af dansk Fattiglovgivning i de sønderjydske Landsdele.

Valgt blev: *Aubeck, Henriette Crone, Gisselbæk, I. A. Hansen (4de Kr.), Hansen-Staunbjerg, Jepsen Christensen, Albert Jensen, Johannes Jensen, Jensen (Aale), Kr. Johansen, Karberg, Mægaard, J. Chr. Møller, Jørgen Møller og S. Rasmussen.*

Dernæst foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Vandforsyningsanlæg.

Valgt blev: *J. V. Christensen, Ludvig Christensen, Degnbøl, Ejning, A. P. Hansen, J. A. Hansen (1ste Kr.), Johannes Jensen, Josiassen, Kloppenborg-Skrumsager, Hans Nielsen, Piper, A. O. Rasmussen, C. F. Sørensen, Sørensen-Egaa og Wildner.*

Endvidere foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

Valgt blev: *Degnbøl, Effersøe, Frøkjær, Gisselbæk, Godskesen, A. P. Hansen, Jepsen Christensen, Jensen (Aale), Kr. Johansen, Josiassen, N. K. Kristensen, Jørgen Møller, Hans Nielsen, Nygart og Inger Gautier Schmit.*

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2865).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bækgaard: I den Tid — vi kan vel sige den forholdsvis korte Tid — Loven om Aldersrente har virket, er der baade talt og diskuteret og skrevet en hel Del om den. Det er vel nok en af de Love, der har været Genstand for mest Omtale ude i den almindelige Befolkning, og det er jo slet ikke saa underligt heller, da den har Betydning for mange Menneskers Livsvilkaar. Og ikke alene det, men man indførte jo ogsaa i denne Lov Principper og Regler, som var ukendte i den Lov, den skulde afløse, Loven om Alderdomsunderstøttelse. Det er derfor ganske naturligt, at der er blevet anstillet Sammenligninger mellem det nye, som blev gennemført ved Aldersrenteloven, og det gamle, vi kendte fra Alderdomsunderstøttelsesloven, baade af de Folk, som nyder godt af Loven, og af dem, som udfører Loven i Praksis, saavel som af andre, der interesserer sig for vort Samfunds sunde Udvikling, ogsaa under Hensyn til de økonomiske Byrder, en saadan Lov paalægger Samfundet.

For de førstes Vedkommende, de nydende, om man saa tør kalde dem, er det vel ganske naturligt, at Sammenligningen er gaaet ud paa, paa hvilken Maade de har kunnet faa mest. Men det er lige saa naturligt, at der har maattet ske nogen Forskydning, naar vi fra det frie Skøns Princip gik over til faste Satser. Forskydningen er dog sikkert for de flestes Vedkommende blevet en Forhøjelse, idet det samlede Beløb, Loven koster aarligt, ligger betydeligt over, hvad den gamle Alderdomsunderstøttelseslov kostede, hvad der ogsaa var baade beregnet og tilsigtet. For deres Vedkommende, for hvilke Resultatet blev Nedsættelse, var denne jo gjort lempelig ved Overgangsbestemmelser, saa jeg tror egentlig ikke i det store og hele, at Sammenligningen for disses Vedkommende falder særlig uheldigt ud; thi selv om der for nogles Vedkommende er sket en mindre Nedgang, blev denne sikkert kun rent undtagelsesvis større, end hvad der svarede til det faldende Prisniveau.